

λίμνη

λίμνη, η, ουσ. [<αρχ. λίμνη], η λίμνη. Υποκορ. **λιμνούλα, η**.

- γράφει στο νερό και σπέρνει στη λίμνη, λέγεται γι' αυτόν που ματαιοπονεί, που ασχολείται με κάτι μάταια: «απ' τη μέρα που τον γνώρισα γράφει στο νερό και σπέρνει στη λίμνη και γι' αυτό δεν έκανε προκοπή στη ζωή του».

- εκάκιωσεν ο βάτραχος κι η λίμνη δεν το ξέρει, βλ. λ. [βάτραχος](#).

- πλέω σε λίμνη αίματος, βλ. λ. [αίμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας